

7. Sonntag der Osterzeit

Apostelgeschichte 1,15-17.20aс-26

In jenen Tagen erhob sich Petrus im Kreis der Brüder – etwa hundertzwanzig waren zusammengekommen – und sagte: Brüder! Es musste sich das Schriftwort erfüllen, das der Heilige Geist durch den Mund Davids im Voraus über Judas gesprochen hat. Judas wurde zum Anführer derer, die Jesus gefangen nahmen. Er wurde zu uns gezählt und hatte Anteil am gleichen Dienst. Es steht im Buch der Psalmen: Sein Amt soll ein anderer erhalten! Es ist also nötig, dass einer von den Männern, die mit uns die ganze Zeit zusammen waren, als Jesus, der Herr, bei uns ein und aus ging, angefangen von der Taufe durch Johannes bis zu dem Tag, an dem er von uns ging und in den Himmel aufgenommen wurde – einer von diesen muss nun zusammen mit uns Zeuge seiner Auferstehung sein. Und sie stellten zwei Männer auf: Josef, genannt Barsabbas, mit dem Beinamen Justus, und Matthias. Dann beteten sie: Du, Herr, kennst die Herzen aller; zeige, wen von diesen beiden du erwählt hast, diesen Dienst und dieses Apostelamt zu übernehmen! Denn Judas hat es verlassen und ist an den Ort gegangen, der ihm bestimmt war. Sie warfen das Los über sie; das Los fiel auf Matthias und er wurde den elf Aposteln zugezählt.

VII Великодня Неділя

Діян 1, 15-17. 20а. 20в-26

Тими днями Петро, ставши серед братів, а людей було близько ста двадцяти осіб, сказав: «Мужі, брати! Треба було, аби сповнилося Писання, яке провіщав Дух Святий устами Давида про Юду, який був провідником тих, які схопили Ісуса, бо він був захищений до нас і на нього випав жереб цього служіння. І у книзі Псалмі в написано: “Служіння його нехай візьме іший!” О тже, треба, щоб один з тих мужів, які були з нами упродовж всього часу, коли Господь Ісус перебував між нами, – почавши від хрещення Йоана і до дня, коли Він був вознесений від нас, – щоб один з них був разом із нами свідком Його воскресіння». І поставили двох: Йосифа, якого називали Варсавою, котрий був прозваний Юстом, і Матією, та, помолившись, сказали: «Ти, Господи, який знаєш серця всіх, покажи, кого з цих двох Ти вибрав зайняти місце того служіння і апостольства, від якого відпав Юда, щоби піти на своє місце!» І дали їм жереби. І випав жереб на Матією, якого й захищено до одинадцятьох апостолів.

1 Йн 4, 11-16

Улюблені, коли Бог нас так полюбив, то й ми повинні любити одне одного! Бога ніхто ніколи не бачив. Коли любимо одне одного, то в нас перебуває Бог, і Його любов у нас – досконала. Що ми перебуваємо в Ньому, а Він у нас, дізнаємося з того, що Він нам дав від свого Духа. І ми побачили й свідчимо, що Отець послав Сина Спасителем світу. Якщо хто визнає, що Ісус є Божий Син, то в ньому перебуває Бог, а він – у Богові. І ми пізнали й повірили в любов, яку Бог має в нас. Бог є любов, і хто перебуває в любові, той перебуває в Богові, а Бог перебуває в ньому.

Йн 17, 11б-19

Того часу, підвівши очі до неба, Ісус молився і казав: «Отче Святий, збережи їх у Твоє Ім'я – тих, кого Ти Мені дав, – щоби були одне, як і Ми. Коли Я був з ними, Я оберігав їх у Твоє Ім'я, – тих, кого Ти Мені дав, – і Я їх зберіг, і ніхто з них не загинув, крім сина погібелі, щоби сповнилося Писання. Нині ж до Тебе Я іду, і кажу це у світі, щоб вони мали Мою радість, виповнену в них. Я дав їм Твоє Слово, та світ їх зненавидів, бо вони не від світу, як і Я не від світу. Не благаю, щоб Ти забрав їх від світу, але щоби зберіг їх від лукавого. Вони не від світу, як і Я не від світу. Освяти їх в істині; Слово Твоє – то істина. Як Ти послав Мене у світ, так і Я послав їх у світ. За них Я посвячую себе, щоб і вони були освячені в істині».

1 Johannes 4,11-16

Geliebte, wenn Gott uns so geliebt hat, müssen auch wir einander lieben. Niemand hat Gott je geschaut; wenn wir einander lieben, bleibt Gott in uns und seine Liebe ist in uns vollendet. Daran erkennen wir, dass wir in ihm bleiben und er in uns bleibt: Er hat uns von seinem Geist gegeben. Wir haben geschaut und bezeugen, dass der Vater den Sohn gesandt hat als Retter der Welt. Wer bekennt, dass Jesus der Sohn Gottes ist, in dem bleibt Gott und er bleibt in Gott. Wir haben die Liebe, die Gott zu uns hat, erkannt und gläubig angenommen. Gott ist Liebe, und wer in der Liebe bleibt, bleibt in Gott und Gott bleibt in ihm.

Johannes 17,6a.11b-19

In jener Zeit erhob Jesus seine Augen zum Himmel und sprach: 6a Vater, ich habe deinen Namen den Menschen offenbart, die du mir aus der Welt gegeben hast. Heiliger Vater, bewahre sie in deinem Namen, den du mir gegeben hast, damit sie eins sind wie wir! Solange ich bei ihnen war, bewahrte ich sie in deinem Namen, den du mir gegeben hast. Und ich habe sie behütet und keiner von ihnen ging verloren, außer dem Sohn des Verderbens, damit sich die Schrift erfüllte. Aber jetzt komme ich zu dir und rede dies noch in der Welt, damit sie meine Freude in Fülle in sich haben. Ich habe ihnen dein Wort gegeben und die Welt hat sie gehasst, weil sie nicht von der Welt sind, wie auch ich nicht von der Welt bin. Ich bitte nicht, dass du sie aus der Welt nimmst, sondern dass du sie vor dem Bösen bewahrst. Sie sind nicht von der Welt, wie auch ich nicht von der Welt bin. Heilige sie in der Wahrheit; dein Wort ist Wahrheit. Wie du mich in die Welt gesandt hast, so habe auch ich sie in die Welt gesandt. Und ich heilige mich für sie, damit auch sie in der Wahrheit geheiligt sind.